

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Syntagmata Theologica Sive Principalis Theologiæ Tractatus

Lourenço, Agostinho

Leodii, 1694

Sectio XII. Ad quosnam fiat invisibilis Mißio Personarum ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80131](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80131)

sic ait: *Qui tribuit vobis Spiritum, & operatur virtutes in vobis*; ergo cum id fecerit Apostolus, etiam id poterit efficere alius homo iustus, & à fortiori Christus Dominus etiam ut homo. Respondeo primò cum D. Aug. ad locum cit. Apostolum ibi non aliter tribuisse Spiritum Sanctum, quam prædicando fidem Christi, quam illis recipientibus, monstrabatur signis sensibilibus, quod in eis esset Spiritus Sanctus. Hoc idem respondet D. Thom. ad eundem locum cit. *Leit. 2.* Respondeo secundo, Apostolum ibi locutum fuisse, non de se ipso, sed de principali causa, nempe de Deo tribuente Spiritum, & virtutem operandi miracula, ut ad locum cit. exponit D. Chrysost. & cum eo P. Ruiz cit.

275. Objicies 3. Minister Sacramentorum tanquam causa efficiens, producit physicè gratiam; ergo cum illa tribuit, & mittit Spiritum Sanctum. Respondeo negando antecedens; neque enim Minister Sacramentorum producit effectivè gratiam, sed tantum verba, & adhibet materiam Sacramentorum, quæ tanquam instrumenta elevarunt à Deo ad producendam gratiam, sive physicè, sive moraliter, de quo alibi.

276. Instabis: In cap. *Præbyteris 3. de Consecrat. dist. 4. Solis*, inquit, debetur Episcopis, cum tradunt Spiritum Paracletum. Et cap. *Novissime de Consecrat. dist. 4. ibi*: *A summo Sacerdote per impositionem manus Paracletus traditur baptizato*; ergo videtur Ministros tradere per sacramenta Spiritum Sanctum. Respondeo ibi solum dici, Episcopos, & Sacerdotes tradere Spiritum Sanctum tanquam ministros, qui conficiunt sacramenta, quæ tamen Deus elevat, ut tradat, & mittat Spiritum Sanctum.

SECTIO XII.

Ad quosnam fiat invisibilis Missio Personarum?

277. **D**IFFICULTAS 1. Utrum ad Christum Dominum facta fuerit invisibilis Missio Spiritus Sancti, & Filii? Dico 1. Ab instanti conceptionis posterius tempore nulla invisibilis Missio facta fuit ad Christum Dominum: maxime autem in ipso conceptionis instanti. Ita D. Thom. 1. p. q. 43. art. 6. ad 3. & 4. 7. ad 6. & in 1. dist. 15. q. 5. art. 1. & dist. 16. q. 1. art. 3. *Alens.* 1. p. q. 73. memb. 3. art. 3. ad 2. D. Bonav. in 1. dist. 16. art. 1. q. 1. Durand. in 1. dist. 15. q. 4. n. ult. Richard. ibid. art. 5. q. 1. ad 3. quos citat, & sequitur P. Ruiz d. 109. sect. 5. num. 4. Probatur prima pars, quia Missio Personæ Divinæ requirit novum modum existendi in persona, ad quam mittitur, atque antea existeret, nempe per novum effectum, præsertim sanctificationis, & gratiæ, ut supra diximus; sed Spiritus Sanctus, & Verbum nunquam fuerunt in Christo Domino novo aliquo modo, neque effectum; siquidem ab instanti Incarnationis fuit plenus omni gratia, quæ illius perfectioni non repugnabat; ergo per nullam gratiam creatam potuit ad illum mitti Spiritus Sanctus, aut Verbum.

278. Probatur secunda pars, quia Christus Dominus à principio suæ conceptionis fuit plenus omni sapientiâ, & gratiâ, non solum increatâ per Unionem Hypostaticam ad Verbum, sed etiam creatâ per infusionem omnium habituum, & actuum, quibus homo, Deum clarè videns, ornari potuit; sed

Spiritus Sanctus per hæc dona cepit inhabitare animam Christi Domini novo, ac speciali modo, quo illam non inhabitaret, si in illa non darentur talia dona creata, licet in illa permaneret unio hypostatica, ratione cujus Spiritus Sanctus altiori modo eam inhabitaret; ergo &c.

Confirmatur primò, quia quoties datur Persona procedens, toties mittitur; sed in primo instanti conceptionis datus est Christo Domino Spiritus Sanctus, & Verbum; ergo ad eum fuerunt missi. Secundo, quia Missio visibilis est signum Missionis invisibilis; præsertim quando destinatur ad præbendum testimonium de persona, cujus verbis Deus vult adhiberi fidem; sed Spiritus Sanctus fuit missus ad Christum Dominum visibiliter Joan. 3. Matth. 3. & Luc. 3. ergo supponebatur prius missus invisibiliter, ut hoc significaretur Missionem visibili.

Dices: Missio non fit, nisi ad personam præ-existentem ad Missionem, ut diximus supra; sed Persona Christi Domini, prout erat homo, non sic præexistebat, antequam illi præberetur omnis plenitudo gratiæ; ergo &c. Respondeo distinguendo minorem: non sic præexistebat prioritate reali; concedo minorem prioritate naturæ; nego minorem: prius enim naturâ, quam anima Christi Domini repletur sapientiâ, & gratiâ creatâ, præexistebat unita Verbo Divino, & in eo priori nondum intelligebatur illis donis ornata formaliter, sed tantum radicaliter, sicque ad illam prout sic præ-existentem facta est Missio Spiritus Sancti, & Verbi per dona creata.

Instabis: Talis præexistentia prioritate naturæ non sufficit ad rationem Missionis; ergo &c. Respondeo negando antecedens; alioqui neque ad animam Beatæ Virginis in instanti suæ Immaculatæ Conceptionis; neque ad Angelos, & primos parentes in instanti suæ creationis fuisset missus Spiritus Sanctus, licet tunc illis fuerit data gratia gratum faciens, quod est absurdum, & improbabile.

Difficultas 2. Utrum, & quomodo ad Angelos, & homines fiat invisibilis Missio? Dico. Facta fuit invisibilis Missio Spiritus Sancti, & Verbi ad Angelos. Ita *Magist. in 1. dist. 17. D. Thom. ibid. q. 5. art. 1. D. Bonav. ibid. p. 2. dub. 4. Alens. 1. p. q. 73. memb. 3. art. 2. Durand. in 1. dist. 15. q. 4. n. ult. Richard. ibid. art. 5. q. 1. ad 3. quos citat, & sequitur P. Ruiz d. 109. sect. 5. n. 11. P. Sear. lib. de Trinit. cap. 5. n. 20. P. Amicus d. 23. n. 106. P. Arriag. d. 55. sect. 5. n. 19. Probatur primò ex D. Aug. lib. 4. de Trinit. cap. 20. In animas sanctas, inquit, se transfert, atque amicos Dei, & prophetas constituit, sicut etiam implet sanctos Angelos. Et D. Cyril. rom. 5. lib. 5. ad illud Isai. cap. 16. Spiritus Domini super me. Cum, inquit, naturâ Deus existat unigenâ, cumque ex se procedentem Spiritum immittat superis Potestatibus; ergo &c.*

Probatur secundo, quia toties Personæ Divinæ dicuntur missæ invisibiliter, quoties in creatura rationali sunt, & habitant novo, ac speciali modo; sed ita sunt, & habitant in Angelis per gratiam eis collatam in primo instanti suæ creationis; ergo &c. Confirmatur ex supra dictis de Missionem invisibili factâ Christo Domino in instanti suæ conceptionis, quæ hic cum proportionem locum habere possunt; & etiam accommodari Virgini Sanctissimæ in instanti suæ Immaculatæ Conceptionis; sicut & primis parentibus in instanti suæ creationis.

Hinc colliges ad quoslibet beatos in principio beatitudinis.

beatitudinis, siue quando novas revelationes accipiunt, fieri Missionem invisibilem, ut supra diximus n. 245. & 246. Quomodo autem fiat Missio ad quoslibet iustos viatores, quoties intensivè, aut extensivè crescit gratia? Diximus supra à num. 239.

285. Dico 2. Patribus veteris Testamenti facta fuit invisibilis Missio, quando iustificati sunt, aut fervorem charitatis, aut gratias gratis datas acceperunt. Ita Magist. in 1. dist. 15. D. Thom. 1. p. q. 43. a. 6. ad 1. & in 1. dist. 15. q. 5. art. 1. D. Bonav. ibid. p. 2. dub. 3. Richard. art. 5. q. 1. ad 1. Durand. q. 4. n. ult. P. Ruiz d. 109. de Trinit. sect. 5. num. 13. P. Soar. lib. 12. de Trinit. cap. 5. n. 20. P. Amicus d. 28. n. 106. & alii. Probatur primò ex D. Aug. lib. 4. de Trinit. cap. 20. Si antea, inquit, Spiritus Sanctus non datur: quo impleti Prophetæ locuti sunt? Cum aperire Scriptura multis locis ostendat, Spiritu Sancto eos locutos fuisse? Confirmatur ex illo Luc. 2. de Simone: Spiritus Sanctus erat in eo, & responsum acceperat à Spiritu Sancto, &c. Et D. Leo Magn. serm. 2. de Pentecost. cap. 3. Cum in die Pentecostes, ait, Discipulos Domini Spiritus Sanctus implevit, non fuit inchoatio muneris, sed adjectio largitatis: quoniam & Patriarchæ, & Prophetæ, & Sacerdotes, omnesque Sancti, qui prioribus fuisse temporibus, ejusdem sunt Spiritus Sancti sanctificatione vegetati; ergo &c.

286. Probatur secundò ratione, quia Spiritus Sanctus datur per gratiam gratum facientem, per ejus fervorem, & extensionem ad opera heroica, ut supra diximus; sed Patribus olim ante Verbi Divini Incarnationem data fuit hujusmodi gratia, fervor, & extensio, ut constat ex omnibus libris veteris testamenti; ergo &c.

287. Difficultas 3. Utrum ad creaturam irrationalem mittatur, aut missa fuerit Persona Divina? Negativè. Ita Magist. in 1. dist. 17. cap. Cumque. Alens. 1. p. q. 73. memb. 3. a. 1. D. Thom. 1. p. q. 43. art. 6. & in 1. dist. 15. q. 5. art. 1. Carthus. ibid. q. 4. P. Soar. lib. 12. de Trinit. cap. 5. n. 20. P. Ruiz d. 109. sect. 9. n. 4. P. Arriaga d. 55. sect. 5. num. 19. & alii. Probatur, quia Missio non dicitur fieri, nisi ad terminum, ad quem destinatur Persona mittenda; sed sola creatura rationalis est hujusmodi terminus; irrationalis enim solùm est quasi medium, via, & instrumentum, per quod Spiritus Sanctus in animam rationalem venire disponit; ergo &c. Confirmatur, quia Deus solam creaturam rationalem inhabitat propter se ipsam, tanquam templum vivum juxta illud 2. Cor. 6. 16 Vos estis templum Dei vivi: sine quo nihil curat de materiali templo, ut patet 2. Machab. 5. Non propter locum gentem, sed propter gentem locum Deus elegit. Ideo & ipse locus participes factus est populi malorum; ergo &c.

288. Dices 1. Missio Spiritus Sancti destinatur ad sanctificandam creaturam; sed non solùm creatura rationalis, sed etiam irrationalis sanctificatur; sic enim in veteri testamento, quæ sacrificabantur, templum, tabernaculum, & sancta Sanctorum sanctificabantur; & in novo Testamento sanctificatur materia sacramentorum, ut constat ex benedictione fontis baptismalis; calices, chrisma, & templa consecrantur; ergo &c. Respondeo hæc omnia sanctificari, & consecrari, non propter se ipsa, neque tanquam terminos, ad quos mittitur Spiritus sanctus, sed ut instrumenta, & vias, per quas Spiritus sanctus in creaturam rationalem venire disponit. Undè sicut fanitas non est formaliter in medicina, sed tantùm in animali; sic etiam sanctitas, consecratio, gratia, & Spiritus sanctus

Tom. 1.

non venit, neque habitat formaliter, & propriè, nisi in creatura rationali, & per solam attributionem ad illam cœtera dicuntur esse talia.

Dices 2. Illuc mittitur Persona procedens, ubi Deus speciali, & novo modo dicitur habitare, ut supra diximus; sed Deus novo, & speciali modo sedet, & habitat in templo, ut constat 2. Reg. 7. 5. & 3. Reg. 6. 13. & cap. 8. Dominus dixit, inquit Salomon, ut habitaret in nebula. Edificans adificavi domum in habitaculum tuum; ergo &c. Respondeo majorem esse veram, dummodò Deus ibi habitet, ut in termino, ad quem propter illum destinatur venire: non autem ut in instrumento, & viâ, ut fuit in nebula, & in templo.

Dices 3. Spiritus sanctus mittitur per virtutem, & effectum; sed hæc virtus mittitur etiam ad res irrationales; sic enim precatur Sacerdos benedicens fontem baptismalem: Descendat in hanc plenitudinem fontis aquæ virtus Spiritus Sancti; ergo &c. Respondeo hanc virtutem mitti ad res irrationales, ut ad media, instrumenta, & vias, per quæ Spiritus sanctus disponit in animam venire, ut diximus.

SECTIO XIII.

De visibili Missionem Personarum?

DIFFICULTAS I. Quid sit Missio visibilis? Missio visibilis ita definitur à P. Ruiz infra citando. Est Divina Persona destinatio ad aliquem hominem sub signo sensibili, quo manifestari possit, non tantùm Persona illius æterna processio, sed etiam inhabitatio per gratiam, & sanctitatem in homine, ad quem mittitur. Undè Missio visibilis tria includit: Primò includit processionem æternam Personæ missæ, quod est de ratione communi, & quasi generica Missionis. Secundò includit sensibile signum illius processionis, siue actu, siue potentiâ manifestativum. Tertiò dicit respectum ad præsentem sanctitatem hominis, ad quem pervenit; siquidem destinatur ad manifestandam inhabitationem Personæ per gratiam in illo.

Dices 1. Ex D. Aug. nihil amplius videtur requiri ad Missionem visibilem, quàm apparitio Personæ per aliquod signum sensibile, ut insinuat videtur lib. 12. de Trinit. cap. 5. ibi: Operatio visibiliter expressa, & oculis oblata mortalibus, Missio Spiritus Sancti dicta est. Idem habet lib. 3. de Trinit. cap. 2. ergo &c. Respondeo D. Aug. ad communem quidditatem Missionis etiam requirere processionem æternam, ut supra vidimus. Undè hic solùm apposuit illud, per quod Missio visibilis distinguitur ab invisibili, cœtera supponens utrique communia.

Dices 2. Angelus mittitur ad hominem, quoties visibiliter apparet, licet ejus sensibile signum non manifestet, neque processionem Angeli, neque sanctitatem hominis, neque inhabitationem illius in homine; ergo sic etiam poterit dici Persona Divina missa ratione solius apparitionis sensibilis. Respondeo negando consequentiam; diversa ratio est, quia Angelus localiter movetur, sicque localiter est præsens, ubi prius non erat, & ea ratione dicitur venire, & mitti: at verò Persona Divina non potest esse præsens, ubi antea non esset, cum sit in omni loco, sicque solùm potest esse præsens novo, & speciali modo, ubi prius non erat.

iiii

erat